

EL PROBLEMA ESPANYOL I L'ACTUALITAT MUNDIAL

SERIA inútil negar que després dels debats en el Consell de Seguretat referents al problema espanyol - els quals acabaren, malhauradament sense cap acord taxatiu i positiu -, s'ha produït en la gran massa de refugiats, i àdhuc a l'interior del nostre propi país un estat de depressió angoixosa.

La raó és clara; el dictàmen presentat per la sub-comissió del Consell de Seguretat ofería, per primera vegada, l'entrada efectiva en el terreny de les condemnes pràctiques del règim franquista. Semblava obrir-se una etapa esperançadora, en la qual Franco i el seu règim eren condemnats en virtut de la nova organització jurídica de caràcter mundial; etapa que, una volta començada, no podia deturar-se fins a la completa eliminació del dictador espanyol.

Son comprensibles l'entusiasme d'aquells dies i la depressió que els ha seguit. Durant una temporada, l'exiliat, en general, s'illusionava davant de la més lleugera al·lusió periodística a l'afer espanyol o davant les declaracions optimistes de qualsevol personatge més o menys qualificat. A mesura que el temps ha anat transcorrent i que l'exili ha prolongat la seva incertesa, aquest exiliat genèric s'ha tornat més exigent i ja no s'enardeix per retalls de periòdic o per declaracions estereotipades.

Pero el deure de tots els elements directius a l'exili és precisament dominar el propi nerviosisme i exercir una veritable funció "directiva" prop del seus compatriotes. Comprendre'ls i orientar-los sense cedir a les il·lusions desaferrades ni a les depressions inútils. Calma i objectivitat; dues actituds que cada dia van éssent més necessàries, encara que també més difícils.

Independentment de tots els altres i importants factors, fem-nos en el sol aspecte internacional del nostre problema: l'etapa de les mesures efectives no ha estat abandonada, sino simplement ajornada. Un ajornament dolorós, és cert, puix que en els actuals moments els dies s'eternitzen pel refugiat. Veu transcórrer la conferència dels "Quatre" i dels "Vint-i-un"... No es parla d'Espanya.

De maig a setembre, és una distància molt llarga per a qui cansat i esgotat, compta els dies i les hores. Més llarga, pero, i més dolorosa, ha estat l'etapa de dominació del nazisme alemany.

A l'assemblea de setembre de l'O.N.U. tornarà a tractar-se del franco-falangisme, en l'únic aspecte que en les altures actuals pot tractar-se'n; el de la condemna pràctica. I per aleshores, i més encara si s'acorden mesures efectives, prevenim-nos ja per endavant; enmig d'uns dies, com els nostres, colorejats per la depressió, tinguem la fortalesa de prevenir una nova crisi d'entusiasme delirant, d'exigències immediates.

Penetrem-nos de la idea i de la convicció que l'eliminació del franquisme és una necessitat obligada per al món de la post-guerra - a la qual estan directament interessats el bloc rus i el bloc anglosaxó, - i sapiguem també donar-nos compte que l'establiment de la pau en el món convulsionat de la nostra época, es realitza a través d'una penosa successió d'etapes.

SIGNIFICACIO DELS ACORDS DE CARCASSONA

Els nostres militants estan visiblement interessats davant les reunions celebrades darrerament a Carcassona. S'havien anunciat com susceptibles d'una gran importància i aquesta s'ha vist confirmada abastament per les seves decisions. Pot semblar a primera vista que els acords no mereixen l'espectacio que els havia precedit. Però s'equivocarien els que això creguessin puix que tan pels acords en si com per l'exposició de criteris emesos pels reunits sobre les qüestions més candents de l'actualitat, i els quals criteris permetran al Consell Executiu de fer front a qualsevol contingència urgent que es plantegés en el problema espanyol, cal qualificar d'importantíssim el Ple de Carcassona. Està clar que la delicadesa d'aquell problema obliga als nostres dirigents a mostrar-se absolutament reservats puix que en cap moment es vol acceptar el dubte sobre el republicanisme i el nacionalisme que defensa el nostre Partit.

Veus aci, ara, els antecedents que han motivat la resolució del nostre Ple. De fa un temps, els exiliats estem sotmesos a una veritable política de nervis, sostinguda amb molta part, per elements responsables del Govern de la República. Alguns d'aquests no s'han estat d'anunciar immediats canvis polítics a Espanya, però aplaçant la data a mesura que passa el temps. Si de moment es digué que es confiava en la primera quinzena de juliol després s'ha fet correr el calendari, i ara es parla de l'octubre o el novembre. Per altra part, existeix una veritable confusió de posicions dintre la política exiliada i àdhuc dintre els partits i elements que figuren al Govern. No es comprén aquest seguit de declaracions públiques que en parlar de "solucions" i de "formules", no republicanes, contra-diuen la presència del mateix o dels mateixos que les fan dintre d'un Govern la missió del qual és la de representar i fer prevaler la República. Es diu que tal o tals ministres tenen condicionada la seva adhesió al Govern, de manera que enaun moment determinat es pot declarar una crisi de difícil solució. Aquestes consideracions són les que han obligat els acords de Carcassona. En primer terme l'Esquerra no vol tenir cap responsabilitat quan a l'optimisme predicat per certes personalitats si aquest optimisme no té una base més o menys consistent. Els exiliats no s'accontenten de suposicions i és obligat que es digui què hi ha dintre de tota aquesta euforia, puix que seria inhumà no preveure el desencís de demà ni els perjudicis materials dels que havent confiat en aquest optimisme haguessin canviat els seus plans de vida.

L'Esquerra, doncs, presentà al President de la República la demanda de que siguin convocats tots els Partits i totes les Organitzacions per a que tothom es defineixi, de manera que després es pugui informar convenientment la massa exiliada. Els que fan la política de l'optimisme hauran de donar les raons que l'abonen i els que es donen per assabentats de "solucions" i de "formules" caldria que donessin llur abast, origen i el perquè d'aquelles solucions. Per altra part l'Esquerra creu que la política republican a s'ha de mostrar unida i compacta davant les reunions de Nordamèrica, si es vol que en aquelles se'ns prengui seriosament, i no com uns éssers que ens odien i que no sabem què volem. La treva que demana el nostre Partit ajudaria qui-sap-lo als diplomàtics que s'han mostrat amics nostres. Un miting orga-

nitzat pel Govern republicà a Londres és interromput i suspès; la baralla cartellística pels carrers de França i les excomunicacions entre organismes i els seus elements no ens ajuden gens i malmeten la nostra ~~essenç~~etat. Cal que tot això acabi i el nostre Partit es fa intèrpret dels neguits dels ~~exiliats~~, provocant la reunió de tots els partits polítics i organitzacions al voltant del President Sr. Martínez Barrio per a : primer, clarificar la política exiliada; segon, per a produir una treva, i tercer per a que se'ns informi sobre el veritable estat i possibilitats de la ~~causa~~ causa republicana. Si es pot donar satisfaccio a aquests tres punts el nostre partit haurà fet un gran bé a la política i als exiliats.

En compliment de l'acord del Ple de Carcassona, el Secretari General del Partit, Sr. Josep Tarradellas, juntament amb els Srs. Carles Pi i Suñer, Conseller del Govern de Catalunya, i Ramon Nogués i Biàet, Vice-President del Parlament de la República, visitaren el President de la República Espanyola, Sr. Diego Martínez Barrio, i el President del Govern, Sr. Josep Giral, per tal de lliurar, al primer, el document que li era adreçat, - que publicarà "la humanitat" - i posar-ho en coneixement del segon, tot explicant-los, així mateix, l'objecte amb ell perseguit en bé de la causa de la República.

Ambdues converses varen ésser llargues i cordials. S'hi tractà a fons de tots els problemes de l'actualitat política. El Sr. President de la República va respondre que creia que els seus deures constitucionals li impedien de prendre cap decisió sobre la demanda continguda en el document lliurat, de convocar una reunió de personalitats i partits polítics republicans; pero que traslladaria l'esmentat al Sr. President del Govern. Aquest contestà, per la seva banda, que no considerava realitzable, ni potser convenient, la convocatoria de l'esmentada reunió; que el seu objectiu pot assolir-se, en part, reunint en moment oportú, la "Junta Permanente de Estado"; i que, de creure-ho convenient, "Esquerra Republicana de Catalunya" podria, per la seva iniciativa i sense intervenció governamental, adreçar-se als partits polítics i invitar-los a celebrar l'esmentada reunió.

Els representants d'"ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA", després de manifestar als dos Presidents que tal com es remarca en l'escrit lliurat, el seu proposit era de recolzar en un ampli i explícit suport l'acció del Govern, afegiren que sentien que no fos acceptada llur suggerència, la qual, seguien creient que, en clarificar la política republicana, hauria contribuït a enrobustir de cara als mesos venidors, la causa de la República.

O . . . O . . . O . . . O

REFERENCIA DE LES REUNIONS PLENARIES DE CARCASSONA

Els dies 3 i 4 d'agost tingueren lloc a Carcassona unes reunions del Consell Executiu, del Directori i Assessors, del Consell Directiu a França i del Ple del Partit, presidides pel Secretari General, Sr. Josep Tarradellas. A les plenàries, que foren celebrades el dia 4, hi assistiren els següents senyors: Secretari General, Josep Tarradellas, diputat; Carles Pi i Sunyer i Joan Sauret, diputats, del Consell Executiu; els representants de les Federacions al Directori, Francesc Marçet, Joan Rodríguez, Leopold Morant i Josep Delmàs; els membres assessors del mateix, R. Nogués i Biset, diputat; Martí Barrera, diputat, i Hilari Salvador; els diputats Francesc de P. Jené i Josep Fontbernat; els components del Consell Directiu a França, J. Garcia Castellet, Santiago Vila, Joan Tauler, diputat, Manuel Companys, J. Duran i Guàrdia, Miquel Galceran, Melcior Bassas, Joaquim Prat i Josep Sans, Secretari General de les JEREC a França, i els delegats dels Comitès Departamentals als següents: Francesc Viadiu, diputat, d'Andorra; Dr. Mestre Puig de l'Ariège; Josep Fernandez, dels Pir. Ortles.; Josep Quintana, del Sena; Joan Sacau, del Provença i Sud-Est; Joan Prat de l'Aude; Llorenç Aragay, de la Gironda; Ramon Pérez, del Gard; Joaquim Bardallo, de l'aveyron; Jaume Foguet, de l'Hèrault, Joaquim Mogas, dels Alps Pirineus; Bartomeu Serra, del Gers; J. Alvarez de Lara, de l'Alt Garona; Rufi Cerezo, de la Corrèze; Jacint Carrio, de la Dordonya, i Josep Molla del Tarn. El Sr. Francesc Marçet, portava la representació del Tarn i Garona. Excusaren la seva assistència els següents senyors: A. Rovira i Virgili, Humbert Torres i J. Puig Pujades, diputats, membres assessors del Directori, Miquel Guinart, diputat, del Directori; Antoni Xirau, diputat; i Emili Vigo, del Consell Directiu a França.

Assistiren a les mateixes cinc delegats de l'Interior, vinguts expressament per a prendre part al Ple.

El Consell Executiu informà els reunits sobre l'execució dels acords recaiguts en l'anterior Ple del Partit, i així mateix, de la marxa dels aconteixements polítics. Es donà també compte del resultat de les visites efectuades pel Consell Executiu a les personalitats i representacions polítiques i sindicals exiliades.

Els delegats de l'Interior expressaren llur satisfacció de poder prendre part a les deliberacions de Carcassona, i feren palesa l'adhesió incondicional dels militants al Partit i organismes dirigents. Posaren al corrent als reunits sobre la marxa orgànica de l'organització de l'interior, així com els feren sabedors de les activitats d'oposició al règim dictatorial. Les diferents intervencions d'aquests delegats causaren una viva impressió i simpatia per llur sobrietat i fermesa.

Després de les informacions donades pel Consell Executiu i per la Delegació de Catalunya, aquell sol·licità l'opinió dels reunits sobre els problemes suscitats. Es promogué un ampli debat en el qual prengueren part la majoria dels presents a les reunions. Fou abastament discutida la política de les relacions del Partit amb totes les organitzacions de Catalunya i exiliades, i analit-

zaren els reunits amb tota objectivitat, la situació en què es troba el problema espanyol dintre la política internacional. Es reafirma la voluntat republicana i catalanista del Partit, i es convingué que el Consell Executiu recolliria les manifestacions dels delegats de França i de l'interior per a ésser tingudes en compte en totes circumstàncies.

Fou unànime el criteri que a més d'una clarificació absoluta de conductes polítiques dintre del front antifeixista cal assolir si més no, una cordialitat en les manifestacions exteriors dels components d'aquell front. Es ferm el convenciment que sense aquesta pràctica es comprometen els resultats esperançadors de les properes reunions de l'O. N. U. Portats per aquestes preocupacions es decidí que el Partit redoblaria els esforços per aconseguir-ho, i es facultà el Consell Executiu per a portar a terme resolucions que foren aprovades per unanimitat.

Foren, després, examinades les difícils circumstàncies en què han d'actuar els nostres germans de l'interior, i s'acordà incrementar l'obra d'ajut i solidaritat amb ells. S'observà l'absoluta coincidència de pensament i de conducta que lliga totes les organitzacions del Partit i la qual fa d'aquest una unitat indestructible i eficaç. La base solida per a que el nostre poble pugui esperar un redreçament nacional, d'ampla coincidència patriòtica.

Insistent sobre anteriors acords, el Partit dona per acabada la etapa de dispersió dels organismes institucionals, governamentals i polítics, i es pronuncia per a que, des d'ara, funcionin normalment a França.

Els reunits convingueren que es fa necessària una política de gran modèstia burocràtica per part del Govern de la República si no es vol comprometre l'adhesió que ha recollit entre les masses antifeixistes de dintre i de fora del país.

S'acordà acollir amb simpatia els esforços del President de la Generalitat, senyor Josep Irla, per a donar al nostre poble un Govern ampliament representatiu. La recent ampliació és una prova ben palesa d'aquesta patriòtica preocupació.

Foren constatats amb goig els testimonis de confiança de què és objecte el Partit, tant per l'èxit de la nostra subscripció d'un milió de francs, com pel nombre creixent d'adhesions que rep el Consell Executiu.

El Ple prengué nota amb satisfacció de l'actuació que porten a terme els organismes del Partit a Mèxic i altres països d'Amèrica, així com també a Gran Bretanya i Bèlgica.

S'acordà precisar el sentit de l'article 20 de l'Estructuració Orgànica del nostre Partit a França, per tal de sortir al pas d'errònies interpretacions que podrien desvirtuar el sentit pel qual fou redactat i aprovat aquest article.

Per tal de coordinar l'acció dels organismes benèfics catalans existents, volgüent fer possible i eficaç l'ajut als nostres militants necessitats a l'exili, i donant compliment a l'article 8

de la nostra Estructuració, s'aprovà un projecte d' "Ajut Català" presentat pel Consell Directiu a França, que el Secretariat Permanent farà conèixer per la Circular nùm. 11.

S'acordaren diverses normes a seguir per a l'establiment a França de la "Comissió Central Femenina" del nostre Partit, i finalment es prengueren diverses resolucions respecte a qüestions pendents, relacionades amb els Departaments de l'Hèrault, Tarn i Garona i Charente, les quals seran comunicades als respectius Comitès.

- - - - -
N O T E S

ACLARIMENT . - Per tal de guanyar temps i fer conèixer el més aviat possible els resultats del Ple de Carcassona, aquesta Circular ha estat tramesa directament a tots els Comitès Locals i Delegacions. Preguem als Comitès Departamentals que per evitar-se treball i pèrdua de temps els interessis que se segueixi fent així, que ho comuniquin al Secretariat Permanent del Consell Directiu a França, precisant les adreces i els organismes que controlen.

LES RELACIONS DELS NOSTRES ORGANISMES . - Responent a moltes i reiterades consultes que han estat fetes al Consell Directiu a França per part dels organismes que controla, aquest comunica a tots els Comitès Departamentals, Locals i Delegacions, que sempre que siguin invitats a organitzar o a formar part d'organismes de conjunt i a prendre part a campanyes polítiques, encara que sigui en el pla local, interessa que facin notar als proposants que la seva Direcció s'ha d'adreçar al Consell Directiu a França.

LA "UNIO DE RABASSAIRES" . - Tots aquells Comitès que hagin estat invitats a col·laborar a la formació de la "Unió de Rabassaires" a diversos Departaments de França, cal esperin les normes que a aquest respecte seran dictades.

Així mateix han d'abstenir-se de lliurar la llista, que els ha estat sol·licitada, dels nostres militants portanyents a aquest Sindicat, doncs ja ho farà el Consell Directiu a França directament a la Direcció de l' "U. de R." després de les gestions que portarà a cap el Secretari General del nostre Partit p'rop d'aquell organisme.

C. N. T. - Insistim prop dels nostres Organismes per a que mantinguin la més estricta neutralitat en les divergències que tenen dividida la Confederació Nacional del Treball a França. És un plet intern, les dues parts del qual han de rebre per part nostra una mateixa consideració.

LES COMISSIONS FEMENINES . - Interessa que abans del dia 30 d'agost siguin comunicades totes les Comissions Femenines que s'hagin constituït, per tal de fer conèixer la convocatòria de la reunió de les delegades departamentals que hauran d'elegir la Comissió Central Femenina del nostre Partit a França.

INSIGNIES. - Recordem a tots els Comitès que vulguin interessar els militants a l'adquisició de l'insignia del Partit, l'encàrrec per a les quals pot ésser adreçat al Secretariat Permanent del Consell Directiu a França. Preu : 25 francs.

TRESORERIA. - Insistim prop dels nostres organismes, militants i subscriptors de "la humanitat" que totes les trameses de fons deuen ésser fetes **EXCLUSIVAMENT** a l'adreça del Tresorer de l Partit, Sr. **SANTIAGO VILA**, 250 route d'Elne, **PERPIGNAN -P.O.** - Compte de Xecs Postals nòm. 57.675 **MONTPELLIER**.

Fer-ho altrament ocasiona dificultats en la percepció de les quantitats trameses.

TRASLLATS. - El Secretariat Permanent insisteix en la necessitat que cada vegada que un dels nostres militants es traslladi de Departament, se li lliuri una presentació per al Comitè del lloc on vagi a residir, i que aquest, a la vegada, en donarà compte a aquest Secretariat i caldrà que acusi rebut de dita presentació al Comitè de procedència.

CANVIS DE DOMICILI. - Sovint sorgeixen dificultats i retorns per no conèixer a temps el canvi d'adreça d'un militant o d'un subscriptor del nostre diari; per tal d'evitar-ho, preguem a tots els organismes del Partit, que vulguin tenir-nos al corrent de tots els canvis de domicili que es produeixin.

B I X E S. - A tota notificació de baixa d'un militant, els Comitès hauran d'acompanyar-hi els motius que l'han motivada i com l'argumenta l'interessat.

ALTES DE MILITANTS

A N D O R R A. - Joan Bardols Albos, Lluís Betriu Capdevila, Marcel·li Vilanova Masull, Alfons Agustí Ros, Antoni Rabasset Capdevila i Ramon Pagés Lunt, Fed. Lleida. Lluís Nogué Bardera, Fed. Girona. Isidre Miro Bertran, Fed. Barcelona-ciutat; Joan Buxadé Bonet, Pere Fernández Suau, Florenci Soler Vert i Pere Guinart Vidal, Fed. Barcelona-circ.

"BOUCHES DU RHONE". - Joan Roure Ibars, Fed. Barcelona-ciutat; Joan Cosba Vilalta, Fed. Barcelona-circ.

G E R S. - Vicents Cosiu Gísbert, Victor Santamaria Mateu, Fed. Barcelona-ciutat; Miquel Laporta Montané, Montserrat Vila Carré, Fed. Tarragona; Victorià Torrent Torrent, Fed. Barcelona-circ.

Perpinyà 18 d'agost del 1946.

